

Underbilag 1 til bilag 10.

Spørgsmål 33.

I den af professorerne Poul Andersen og Stephan Hurwitz med handelsministeriets skrivelse af 6. d. m. hertil fremsendte udtalelse erklæres, at en ankeordning, hvorved nævnets afgørelser indbringes for Højesteret, næppe vil kunne gennemføres, uden at sagbehandlingen i nævnet fik *en karakter og prøvelse, der frembød judicielle garantier i lighed med landsretternes.*

Udvalget udbeder sig en udtalelse til nærmere belysning af, hvilke ændringer i nævnets sagbehandling der herved tænkes på.

Besvarelse:

Handelsministeriet har forelagt det stillede spørgsmål for professor, dr. jur. Stephan Hurwitz, der i denne anledning har udtalt:

„Ifølge den gældende danske retsplejeordning er Højesteret slutinstans i tvistemål, der i mindst een tidligere instans har været undergivet retslig behandling ved en domstol. Denne ordning af instansfølgen er vel ikke udtrykkelig foreskrevet i grund-

loven, men er dog forudsat ved denne og har sin almindelige hjemmel i retsplejeloven. Den sikrer borgerne fuld judiciel prøvelse af deres påståede rettigheder i to udadtil og indbyrdes uafhængige retsinstanser, og den giver Højesteret et solidt forberedende grundlag for den sagbehandling, der ligger til grund for den endelige dom.

Anke direkte til Højesteret fra et nævn som det i monopollovforslaget § 19 omhandlede kan processuelt ikke ganske sidestilles med anke til Højesteret fra en af landsretterne eller Sø- og Handelsretten. For at ankeordningen skulle harmonere med retsplejelovens almindelige ordning, måtte det i lovforslaget § 19 ommeldte nævn omdannes til en specialdomstol med en fast, juridisk dommer som formand og med en sagbehandling, der både med hensyn til forberedelse og retsforhandling i det væsentlige fulgte de i retsplejeloven nedfældede regler for behandling af sager ved landsret, jfr. navnlig retsplejelovens kapitler 32 og 33, jfr. kapitel 35 om skriftlig behandling.“